

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, se sídlem Loretánské náměstí 101/5, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2021, č. j. 17 A 58/2021 - 30,

t a k t o :

- I. Žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků **se z a m í t á .**
- II. Řízení **se z a s t a v u j e .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2021, č. j. 17 A 58/2021 - 30. Tímto usnesením městský soud odmítl žalobu, kterou se stěžovatel domáhal ochrany před nečinností žalovaného při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informací.

[2] Jelikož s podáním kasační stížnosti nebyl uhrazen soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 8. 2021, č. j. 7 As 201/2021 – 8, vyzval stěžovatele k jeho zaplacení ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení. Součástí usnesení bylo též poučení o následcích, které nastoupí v případě, že stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatí (tzn. zastavení řízení), a stejně tak i poučení o možnosti požádat ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku o osvobození od soudních poplatků.

[3] Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 6. 8. 2021 (viz doručenko připojená k usnesení). Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 23. 8. 2021 (srov. pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 až 3 s. ř. s.).

[4] Dne 1. 9. 2021 Nejvyšší správní soud obdržel žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudních poplatků, přičemž toto podání bylo předáno k poštovní přepravě dne 30. 8. 2021 (tzn. jeden týden po uplynutí lhůty určené k zaplacení soudního poplatku).

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[6] Stěžovatel se svým návrhem domáhá vydání rozhodnutí, kterým by byl osvobozen od povinnosti uhradit soudní poplatek za podanou kasační stížnost. Jelikož tento návrh byl uplatněn až po uplynutí dodatečně stanovené lhůty k zaplacení soudního poplatku, Nejvyšší správní soud se zabýval otázkou, zda za této procesní situace lze vůbec stěžovateli osvobození přiznat.

[7] Nejvyšší správní soud konstatuje, že podle nyní účinného zákona o soudních poplatcích je dodatečně stanovená lhůta, poskytnutá soudem poplatníkovi k zaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích, zcela nepochybně lhůtou propadnou. Nemůže-li soud přihlížet k poplatku zaplacenému po uplynutí této lhůty, použitím argumentu *a fortiori* (*a maiori ad minus*) lze dovodit, že po uplynutí této lhůty nemůže přihlížet ani k podané žádosti o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud tuto žádost proto bez dalšího zamítl (výrok I).

[8] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Poučen byl rovněž o tom, že o osvobození od soudního poplatku lze požádat ve lhůtě stanovené pro jeho zaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona a § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích (výrok II). Shodně ostatně zdejší soud postupoval již v minulosti (viz např. usnesení ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19, či ze dne 6. 3. 2019, č. j. 7 Afs 26/2019 - 14, kterými byla na základě výše uvedených důvodů zamítnuta žádost o osvobození od soudních poplatků podaná po uplynutí lhůty k zaplacení soudního poplatku, a řízení bylo zastaveno). Dále pak lze odkázat i na usnesení ze dne 25. 10. 2018, č. j. 1 Afs 245/2018 - 46, ve kterém zdejší soud uvedl, že „o osvobození od soudního poplatku lze požádat pouze v rámci lhůty dodatečně určené soudem podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, přičemž tato lhůta je propadná. Po jejím marném uplynutí soud nemůže přihlížet nejen k opožděně zaplacenému poplatku, ale ani k opožděně podanému návrhu na osvobození od soudních poplatků.“

[9] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. září 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu